

Novičke NS

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1131

17.11.2024 (135)

A. V. Schaerffenberg

Neimenovani junaki bele rase

4. del

William Joyce

Včasih se mora resnični in vitalni zagovornik plemenitega cilja pojaviti kot izdajalec ljudstva, ki mu služi s svojim življenjem."

Rudolf Hess, 1949

Ob 46. obletnici njegove smrti William Joyce ponovno živi v srcih vseh nacionalsocialistov po vsem svetu. Zato se zdi primerno, da se na začetku novega leta spomnimo njegove zgodbe in njegovih zgovornih besed za bralce, ki ne poznajo brezpogojnega poguma junaka 20. stoletja v čistem pomenu tega naziva.

William Joyce se je rodil 24. aprila 1906 v New Yorku očetu iz Ulstra in materi iz

William Joyce

Anglije. Ko je bil deček star tri leta, se je družina preselila na Severno Irsko, pozneje, v najstniških letih, pa v Anglijo. Tam se je vpisal v britansko vojsko, bil častno odpuščen in postal mladi štipendist na politehniku Battersea, nato na Birbeck College na londonski univerzi, kjer je na diplomskem izpitu dosegel prvi razred odličnosti. Pripravljala je doktorat in se preživljal kot učitelj, ko ga je naraščajoča politična zavest pritegnila v eno od prvih britanskih fašističnih organizacij. Joyce je bil v zgodnjih dvajsetih letih in njegov videz se do konca življenja ni spremenil. Bil je nizke postave, a čvrst, na njegovem lepem obrazu je bil običajno izraz radostnega obvladovanja samega sebe, medtem ko so njegova usta in brada nakazovala neomajno voljo. Njegove oči pa so sijale od radovednosti, inteligence in prijaznosti. Poročil se je z lepo žensko, Margaret Cairns, ki je delila njegova ideološka prepričanja in mu kljub težkemu prehodu med drugo svetovno vojno ostala zvesta do konca in še dlje.

Orator Joyce

Po vsem sodeč je imel William Joyce fotografski spomin. Za razliko od drugih tako obdarjenih ljudi pa je bil poleg tega obdarjen s čudovitim dramskim občutkom, ki je poslušalcem omogočil, da so njegove obilne informacije zaživele. Bližnji prijatelj se ga je spominjal takole: *Ni vodil nobenih kartotek, dnevnikov ali kakršnih koli zapiskov, vendar je lahko brez zadržkov povedal skoraj vse, kar se mu je kdaj zgodilo. V presledkih več let je ponavljal isto zgodbo brez najmanjšega odstopanja. Vedno je znal natančno citirati vsako pesem, ki jo je kdajkoli pozorno prebral, in celo pomembne dele tiska.*"

Celo Joyceov sodobni, nesimpatični biograf o njem piše: *Poleg znanja nemščine je precej dobro govoril francosko in nekaj italijansko. Ne le da je bil večš matematike, ampak jo je znal tudi poučevati, poleg tega pa je veliko bral o zgodovini, filozofiji, teologiji, psihologiji, teoretični fiziki in kemiji, ekonomiji, pravu, medicini, anatomiji in fiziologiji. Ko si je leta 1936 med drsanjem zlomil ključnico, si jo je s svojim znanjem anatomije sam namestil in jo s pravilnim pasom ohranil na mestu. "Prijatelji in sovražniki so ga imeli za genija. William Joyce je bil živ dokaz, da je naša Ideja pritegnila najboljše elemente bele rase.*

Njegovo ljubezen do Velike Britanije je nadomestila le še večja ljubezen do te rase. Kot močno motiviran govornik in brezkompromisen organizator je hitro postal vodilna osebnost *Britanske zveze fašistov in nacionalsocialistov* Oswalda Mosleyja. Sodobnik ga je opisal kot *briljantnega pisca, govornika in predstavnika*

*politike, ki je govoril na stotinah zborovanj, vedno v najboljši luči in vedno razkri-
va železnega duha fašizma, saj se ne pusti ustrahovati nasilnemu nasprotovanju." Nezadovoljni laburistični poslanec ni bil nič manj navdušen: Prvič sem ga srečal leta 1933 na velikem in prepolnem shodu v kopališču Paddington. Nekaj let prej sem z gnusom zapustil politično dvigalo, in ker sem bil navdušen nad fašističnim prepričanjem, me je prijatelj nagovarjal, naj se pridružim Mosleyjevi organizaciji. Vprašal sem, koga imajo za vodjo poleg Mosleyja, in na Joycesovo srečanje sem dobil odgovor na to vprašanje. Slišal sem vse te moške, ki jih imajo za ene naših največjih govornikov. V desetih minutah, ko je ta 28-letni mladenič stopil na govorniški oder, sem vedel, da je tu eden od ducata najboljših govornikov v državi. To veliko občinstvo, ki se je zbralo, da bi prisluhnilo govorniku, ki je bil v političnem svetu povsem neznan, in navdušenje, ki ga je povzročil, mi je odprlo oči in bi jih odprlo tudi večini westminstrskih bekov, s katerimi sem prej povezoval javni vpliv. Joyce je bil nedvomno eden najbolj ganljivih govornikov v angleškem jeziku, ki ga ni mogoče primerjati s pogosto opitim blebetanjem Winstona Churchilla. Njegov slog je bil privlačen, ker je bil neposreden in jedrnat, kot je razvidno iz tega odlomka govora iz leta 1936: Če ljubiš svojo državo, si narod. Če imaš rad njeno ljudstvo, si socialist. Bodi nacionalni socialist! "*

Njegovi tekoči in dramatični govori bi se lahko upravičeno primerjali z govori doktorja Josefa Goebbelsa in Joyce bi bil na to primerjavo ponosen,"piše njegov sodobni biograf. Za razliko od politikov, ki se ukvarjajo z zbiranjem glasov, ni laskal občinstvu. Preklinjal je, grozil in svaril, pozival pa je k trdemu delu, disciplini in nacionalnemu očiščenju. Pozival je, da mora Velika Britanija gojiti Hitlerjevo prijateljstvo in tako pridobiti najmočnejši narod na celini kot zaveznika proti komunistični grožnji, bil je realističen vojaški komentator in hkrati navdušen evangelist. "

Zmagoslavje in kriza britanskega fašizma

Do leta 1936 je Britanska unija postala najbolj dinamična politična sila v imperiju z več deset tisoč privrženci na stotinah množičnih zborovanj in ognjeno podporo, ki se je širila med milijoni Britancev, razočaranih nad socialnimi neuspehi in praznimi obljubami demokracije v času depresije. Črnosrajčniki so se uspešno branili pred ponavadi številčno močnejšimi in zahrbtnimi napadi svojih marksističnih sovražnikov, Joyce pa je bil v središču boja s palicami in pestmi. V skoraj smrtonosnem srečanju ga je Jud napadel z ravnim rezilom, ki mu je na desnem licu pustil trajno brazgotino. Kljub takšnemu gangsterskemu nasprotovanju so bri-

tanski fašisti v svoj program vključili strogo poslušnost angleški zakonodaji, saj so se zavzemali za civilizacijo proti kaosu. Kljub njihovem prilagajanju zakonitosti in povsem obrambni drži njihovih Stormtrooperjev je vlada na novoletni dan leta 1937 uveljavila "zakon o javnem redu". Ta je prepovedoval nošenje "političnih uniform", prepovedoval straže na shodih, policiji je dal pooblastila, da po lastni presoji prekine zakonite demonstracije, in celo prepovedal tisto, kar bi po mnenju oblasti lahko bilo "žaljivo izražanje" (tj. resnica o Judih). Kot piše Cole, je zakon o javnem redu navidezno *veljal za vse politične organizacije, vendar je v skladu z namenom prizadel predvsem fašiste.* V resnici je bila diskrecijska narava zakona uporabljena le proti črnim srajcam. Nobenemu komunistu ali parlamentarnemu hekerju se ni bilo treba bati prilagojenega zakona. Z zatekanjem k odkriti, enostranski tiraniji se je demokracija razkrila kot goljufija in hinavščina, kakršna v resnici je.

Kljub temu je imel ta obupen ukrep katastrofalne posledice za Britansko unijo. Črnosrajčniki so videli, da jih je pravni sistem, ki so ga podpirali od svojega nastanka, dejansko prepovedal. Ko so se soočili z edino možnostjo, da se umaknejo v ilegalo ali prenehajo obstajati, so poskušali ubrati srednjo pot. Posledično je njihovo gibanje razpadlo. Britanska zveza, ki je propadala zaradi vse večjih gospodarskih pritiskov, ki so bili posledica dragih in jalovih prizadevanj za ponovno vzpostavitev zakonitosti, je Williama Joycea razrešila položaja v gibanju, skupaj s štirimi petinami organizacijskih delavcev in osebja. Neustrašen je ustanovil Nacionalsocialistično ligo. Uniforme so bile seveda nezakonite. *Vendar je Joyce v svojem trenčkotu in dušilniku še naprej dajal vtis, da je še vedno v uniformi,* piše Cole.

Lastniki sejnih dvoran so mu v strahu pred zakonom o javnem redu in miru zavrnilo najem svojih prostorov. Ko se je N.S.L. zatekel k zborovanjem na prostem, je bil deležen enakega fizičnega nasilja kot prej. Toda brez uniformiranih črnosrajčnikov, ki bi branili govornike, so bila zborovanja večinoma neredna, ne po zaslugi policije, ki je običajno dovolila, da se je razvil pretep, in je nacionalsocialiste aretirala šele, ko so bili ti boljši od svojih nasprotnikov. Enako nečastno taktiko je judovski sistem uporabil proti dejavnostim bele sile v Ameriki trideset in štirideset let pozneje.

Sedež združenja N.S.L. je bil na 190 Vaux-hall Bridge Road, nedaleč od postaje Victoria. Vendar Joyce v njem ni mogel uživati prav dolgo. Skupaj s svojimi najbližjimi tovariši je bil obtožen napada, ker so se branili, in postajalo je očitno, da si Sistem prizadeva, da bi jih vse spravil za rešetke. V teh vse slabših razmerah

je imela N.S.L. vse, kar je lahko storila, da bi preživela. Toda kar je njenim privržencem primanjkovalo denarja, so več kot nadoknadili s fanatizmom svojih voditeljev in močjo svoje ideologije. Finančni prispevki so se konec tridesetih let prejšnjega stoletja povečali, skupaj s številom privržencev. Na predvečer vojne proti Adolfu Hitlerju so se britanski nacionalsocialisti kljub strahovitim razmeram obdržali in celo razširili svojo podporo. Toda zgodovinski dogodki so N.S.L. kmalu premagali.

Rojstvo "Lord Haw Haw"

Telefonski klic tovariša v parlamentu je Joyceu sporočil, da je do njegove aretacije v skladu z zakonom o izrednih pooblastilih ostalo le še nekaj dni. Ni kršil nobene-ga zakona. Vlada ga je želela le zapreti za čas vojne zaradi njegovih stališč. Na improviziranem sestanku nekaj tovarišev N.S.L. so člani izglasovali, da Joyceu podarijo sredstva organizacije za njegov pobeg. Naslednji dan sta z Margaret prispela v zavajajoče miren Berlin štiriindvajset ur pred britansko vojno napovedjo nacionalsocialistični Nemčiji.

Brez pravih osebnih stikov v tuji državi in z vse manjšimi finančnimi sredstvi se je njun položaj zdel obupen, dokler ni teden dni po prihodu Williama sprejeli kot radijskega oddajnika za oddajanje po angleško govorečem svetu. Takratnim nemškimi oblastem je bil praktično popolnoma neznan, vendar so bile navdušene nad njegovo zgovornostjo in dobro napisanim besedilom, ki ga je sestavljal. Kmalu po začetku vojne je "Lord Haw Haw" (slabšalni izraz, ki mu ga je dodelilo londonsko propagandno ministrstvo za informiranje) postal ena vodilnih osebnosti mednarodnega radia. Tajna študija B.B.C. za vlado je pokazala, da je Joycea samo v Veliki Britaniji do leta 1941 poslušalo 24 milijonov ljudi. V zaupnem poročilu je bilo zapisano: *Občutek, da je veliko njegovih pripomb resničnih, se krepi.* Nedvomno so Joyceove resnične pripombe igrale pomembno vlogo pri ozaveščanju javnosti o Judih, zlasti glede njihove odgovornosti za nesmiselno vojno med dvema belima narodoma. Dejansko se je ljudsko protijudovsko razpoloženje, zlasti med tovarniškimi delavci, med sovražnostmi še naprej stopnjevalo (*Churchill's War*, David Irving, Veritas Publishers, Sydney, Avstralija, 1990, str. 233).

Joyce jim je šest let govoril, da bela rasa v vojni dela rasni samomor in da je nacionalsocializem edini koncept, ki lahko reši njihovo civilizacijo pred katastrofo. Nacionalsocializem, *he glede na to, kdo bo prvi uporabil ta izraz ali začutil*

njegovega duha, mora nastati iz zemlje in ljudi ali pa ga sploh ne bo. Ne izvira iz nobene začasne krivice, temveč iz revolucionarnega hrepenenja ljudstva, da bi se otreslo verig grobega, umazanega, demokratičnega materializma, ne da bi si moralo nadeti okove marksističnega materializma, ki bi bil identičen z odvrženimi verigami. Zadeva se dotika našega britanskega ljudstva, ki mu ni mogoče preprečiti, da bi sodelovalo v duhu upora, ki ni omejen na noben narod. Zato bi v resničnem spoštovanju do hrabrega dosežka nemškega voditelja v boju proti mednarodnim judovskim financam in njihovem drugemu jazu - mednarodnemu judovskemu komunizmu - z veseljem rekel: Heil Hitler!"

Odkrito je pojasnil, zakaj je na predvečer vojne zapustil Anglijo: *Če se Anglež ne more boriti na svojih ulicah proti prevladi mednarodnih financ, je bolje, da gre drugam in z vsemi sredstvi, ki so mu na voljo, ovira zmago svoje vlade. Kajti zmaga takšne vlade bi pomenila večni poraz za njegovo raso. Angleži bi morali imeti priložnost, ki jim je bila tako dolgo odrekana, da uporabijo svoj genij in značaj pri gradnji novega sveta, h kateremu je Adolf Hitler pokazal pot. V teh dneh je morda drzno izražati upanje ali prepričanje. A vseeno si bom upal toliko: upam in verjamem, da bodo navadni Angleži, ko bodo plameni vojne premagani, spet spoznali svojo dušo in bodo v nacionalsocializmu iskali pot človeškega napredka v prijateljstvu s svojimi brati nemške krvi. Da se to upanje in to prepričanje ne bosta izkazala za zaman, sta zame zadostni dve zagotovili: veličina Adolfa Hitlerja in večja slava ali vsemogočni Bog."*

Maja 1945 je Joycea, ki je bil brez orožja in brez odpora, ustrelil Jud iz okupatorske britanske vojske, ko so se mu razblinili upi, ne pa tudi prepričanja. Boleče ranjen je bil skupaj z Margaret ujet in odpeljan v London, kjer so mu sodili zaradi veleizdaje. Obtožnica proti njemu je bila skrajno šibka, že zato, ker sploh ni bil britanski državljani in nobeno angleško sodišče ni imelo nobene pravne pravice, kot so vedeli vsi odvetniki, da bi mu sodilo. Poleg tega tožilstvo v vseh vladnih prepisih njegovih stotin oddaj iz tretjega rajha ni moglo najti niti ene same besede proti britanskemu ljudstvu. Njegovo sovraštvo je bilo v celoti usmerjeno proti javnim osebnostim, kot je Winston Churchill, *prvi častni Jud na svetu."*

Njegova najboljša ura

Joyce se v kratki izjavi sodišču ni opravičil za svoja dejanja, ni izrazil obžalovanja, da bi vzbudil sočutje, in se ni ustrašil svoje odgovornosti: *William Joyce je zapustil Anglijo, ker se ni hotel boriti za Jude proti Adolfu Hitlerju in nacionalso-*

cializmu. Anglijo sem zapustil, ker sem menil, da bi bila zmaga, ki bi ohranila obstoječe razmere, za Veliko Britanijo bolj škodljiva kot poraz."Glede na čas in okoliščine, v katerih so bile te besede izrečene, poudarjata trden pogum in vznemirljivo kljubovanje tega človeka.

Kmalu po začetku sojenja je tožilec zaupno vprašal svojega glavnega pomočnika: *Imamo kakšno možnost?*"Morgan je odgovoril: "Ne, mislim, *da nimate - razen če bo sodnik pripravljen sprejeti nov zakon.*"Cole je poročal: *Tisti večer naj bi nekateri ljudje ponujali kvote 6-4, da bo Joyce oproščen.* " Toda proti Williamu Joyceu so delovale tudi druge sile, ne le pravne. Njegovim zagovornikom so grozili z umorom, urednik časopisa *Daily Telegraph* pa je podal neverjetno izjavo, ki je zadela bistvo sojenja Joyceu: *Ta primer se bo zapisal v pravno zgodovino, saj je prvič določil določene pogoje, pod katerimi je mogoče tujca obsoditi zaradi izdaje.*"Ti "določeni pogoji" so veljali za vsakogar, ki je bil dovolj pogumen, da je povedal resnico o Judih.

O tem, kaj je čakalo nacionalsocialista, je pričala usoda britanskega tovariša Johna Ameryja. Na sojenju, ki je trajalo osem minut, je bil obsojen na smrt, kar je bil rekord, ki bi navdušil celo sodnike, ki so obešali Joeja Stalina. Kot o Joyceovem dnevu na sodišču piše celo njegov sodobni biograf: *Napetost sojenja je bilo čutiti daleč zunaj sodne dvorane, saj je bila javnost, kot se spominja vsakdo, ki je bil takrat v Londonu, zaskrbljena glede britanskega pravosodja, ne zaradi strahu, da bi bil človek nepravilno obsojen, temveč zaradi skrbi, da bi se izkazalo, da ni kršil zakona, ko bi bili oropani svojega maščevanja.*"

Ko je prišlo do neizogibnega, je svoji ženi, zaprti v ločenem zaporu, napisal: *No, naredil sem vse, kar je bilo v moji moči, za svojega starega šefa (dr. Goebbelsa). Ko se ozrem nazaj na vse to obdobje (sojenja), vidim, da sem predmet najbolj očitne prevare v zgodovini 'britanskega pravosodja'. Naj bo tako, še bolj sem ponosen. Tako v smrti kot v tem življenju kljubujem Judom, ki so povzročili to zadnjo vojno. In kljubujem moči teme, ki jo predstavljajo. Naj bo Britanija spet velika. In naj se v uri največje nevarnosti za Zahod iz prahu dvigne prapor Hakenkreuz, okronan z zgodovinskimi besedami: *!hr habt doch gesiegt!*"(Vseeno ste zmagali!" geslo tovarišev, ki so padli v münchenskem puču 9. novembra 1923). Ponosen sem, da sem umrl za svoje ideale, in žal mi je za sinove Velike Britanije, ki so umrli, ne da bi vedeli, zakaj."*

Smrt in preobrazba

Prijatelj se je spominjal Joyceovega osebnega stanja ob koncu življenja. *„V njegovih zadnjih dneh je bilo njegovo telo, čeprav je bil popolnoma zdrav, videti poduhovljeno in brez tega, čemur bi rekli bledica, njegovo meso se je zdelo skoraj prosojno. Biti z njim je dajalo občutek notranjega miru, kot bi bil v tihi cerkvi.“*

Njegovo zadnje pismo Margaret je odražalo njegovo moško samozavest: *„Nocoj želim dokončno sestaviti svoje misli. Vzdušje miru je močno prisotno v meni in vem, da je vse pripravljeno na ta prehod. Vsak dan si videti lepša. In to ti je v veliko čast ob nedavnih obremenitvah. Toda, kot sem vedno govoril, vzreja govori. In v prihodnosti bo povedala, ne glede na to, kako pokvarjen je trenutno svet. Ko se bližam robu onkraj luže, se moje zaupanje v končno zmago povečuje. Kako bo dosežena, ne vem. Toda še nikoli nisem bil tako nagnjen k pesimizmu, čeprav bosta Evropa in ta država verjetno morali strašno trpeti, preden se bodo naši ideali uresničili, z veseljem in ponosom pa dajem zgled, ki ga zahteva moj stari vodja. Wir haben doch gesiegt! Pozdravljam te, Freja, kot tvoj večni ljubimec, Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil! Tvoja volja.“*

3. januarja 1946 zjutraj je bil William Joyce usmrčen.

Vsi citati in viri so vzeti iz knjige *Lord Haw Haw in William Joyce, The Full Story*, John Alfred Cole, Farrar & Strauss, New York, 1964.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION
November 1944 Ausgabe 1973 26. April 1947 (2. Aufl.)

Der Kampf geht weiter !

Seitig haben sich die Kämpfer der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in die nationalsozialistische Bewegung stellen als je zuerst in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Menschen von Massandern, Vorkriegern, Vorkriegern und Vorkriegern haben nicht vergessen, die Karte der gesamten Erde werden hoch gehalten Führer Adolf Hitler zu ehren.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin arbeitslos, Vertrieben und Entnazifiziert. Adenauer hat die Arbeiter in Kampf um die Erhaltung unserer deutschen Völkern.

Die Bewegung ist zwar stark gewachsen, aber die Gefahr des Unterganges Volkstums ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die vornehmliche Gefahr ist eben dabei, das Volkstum - gegen alle, was auch Hitler (Führer) - zu bringen. Neue Hitler und Entnazifizierung, Überwachung und Kampferziehung.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Waldheim" oder im "Stammeslager", ob mit Propagandaunterstützung oder auf eigene Schicksalstafel stehen für jeder Nationalsozialist ist seine Pflicht!

Hilf Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Novičke NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prednje poročilo
Intervju z Molly
Tretji del

NSK: Vali trenutni projekti so očitno povezani s filozofijo in umetnostjo.

Opilite svoje mnenje o splivu teh tem na politiko.

Molly: Poskušam se vedno posodobljati fotografirajo, vendar se večinoma osredotočam na Adolfa Hitlerja in Vojsko - Človeštva (www.mourningtheascient.com/truth.htm). Zdaj sem na 21 straneh, a imam še veliko dela. Prevedevanje druge svetovne vojne je absolutno mitsko polje informacij. Ko iščete informacije o eni stvari, najdete še dve stvari, ki jih je treba raziskati. Pokušati se, kot da si arheolog, ki odkriva zakopano preteklost. Preteklost, za katero bi raje, da ne bi postila na dan. Za poplavo informacij in slik se lahko ponovno zahvalimo internetu. Izjemno redke stvari so se z leti

 the NEW ORDER
Number 27 (2021) Founded 1974 April 26, 2021 (236)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant ideas of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate strugle is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih

SS Defender
against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler

Translated from the SS Original

John Stricker Art Alliance Picture Book

The Poisonous Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reinhold Bollmann

Hitler in Italy

English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch

The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!